

ورود تاریخی امام خمینی به ایران سرآغازی بر وحدت و انسجام ملی

دوازدهم بهمن سالروز ورود امام خمینی(ره) به میهن است.

دوازدهم بهمن سالروز ورود امام خمینی(ره) به میهن است. بزرگمردی که با رهنمودهای خویش پرچم مبارزه علیه رژیم پهلوی را بر افراشته نگاه داشتند و با بسیج کردن نیروهای مردمی در راستای انسجام و هماهنگی حرکت های انقلابی توانستند حکومت شاهنشاهی را سرنگون کنند و با استقرار نظام اسلامی در کشور استقلال و آزادی را به ارمغان آورند.

[ورود تاریخی امام خمینی به ایران سرآغازی بر وحدت و انسجام ملی]

سالروز ورود معمار بزرگ انقلاب به کشور یادآور هنگامه ای سرنوشت ساز و رویدادی مهم است که روحیه مقاومت و انگیزه مبارزاتی مردم را افزایش داد و زمینه ساز پیروزی انقلاب اسلامی شد. بازگشت امام راحل به ایران پس از چندین سال دوری از وطن در ابتدا با کارشکنی و ممانعت عوامل رژیم پهلوی همراه بود زیرا آنها می پنداشتند، با حضور ایشان، کنترل اوضاع کشور از دست آنان خارج می شود و مردم به مطالبات خود دست خواهند یافت. به همین منظور در ابتدا شاپور بختیار نخست وزیر وقت با بستن فرودگاه ها به بهانه نامساعد بودن هوا و نبود دید کافی، مانع از بازگشت پیرجماران به ایران شد اما با گسترده تر شدن دامنه اعتراض ها و راهپیمایی های مردم در شهرهای گوناگون، دولت بختیار به ناچار عقب نشینی کرد.

سرانجام امام خمینی(ره) در میان استقبال بی نظیر مردم و پس از تحمل نزدیک به 14 سال دوری از وطن در 12 بهمن 1357 خورشیدی به میهن بازگشتند. گزارش های نقل شده گویای آن است که میلیون ها تن در مسیر 33 کیلومتری از فرودگاه مهرآباد تا بهشت زهرا(س) برای استقبال از امام راحل حضور یافتند. ایشان پس از ورود به تهران بلافاصله به بهشت زهرا(س) رفتند و به سخنرانی پرداختند. ایشان در بخشی از سخنان خویش فرمودند: من وقتی چشمم به بعضی از اینها که اولاد خودشان را از دست داده اند می افتد، سنگینی بر دوشم احساس می شود که نمی توانم تاب بیاورم. محمدرضا پهلوی فرار کرد و همه چیز ما را به باد داد. مملکت ما را خراب کرد و قبرستان های ما را آباد.

بازگشت امام خمینی(ره) به ایران، امیدی تازه در میان ملت ایجاد کرد و سبب شد تا در نهایت در 22 بهمن همان سال با تکیه بر قدرت منسجم مردمی و هدایتگری امام خمینی(ره) نهضت انقلاب به پیروزی دست یابد و شعار استقلال و آزادی منصفه ظهور برسد.

پژوهشگر گروه اطلاع رسانی ایرنا به مناسبت فرارسیدن سالروز بازگشت امام خمینی(ره) به میهن و به منظور بررسی تاثیر حضور ایشان در پیروزی انقلاب اسلامی به گفت وگو با کارشناسان سیاسی پرداخت.

- متن گفت وگویی ایرنا را در ادامه می خوانیم:

حمیدرضا ترقی عضو شورای مرکزی حزب موتلفه اسلامی و نماینده دوره پنجم مجلس شورای اسلامی، ورود امام خمینی(ره) به کشور را سبب تقویت روحیه مقاومت ملت مبارز ایران دانست و گفت: بازگشت امام(ره) به میهن در واقع نشانه ناامیدی عوامل حکومت پهلوی از ادامه سلطنت بود و افزایش اعتماد به نفس مردم را در به نتیجه رسیدن نهضت انقلابی خود به دنبال داشت. در آن دوره برای جلوگیری از ورود امام(ره) به ایران تلاش های بسیاری به وسیله شاپور بختیار نخست وزیر رژیم پهلوی صورت گرفت زیرا حکومت وقت می پنداشت با حضور ایشان در کشور و به دست گرفتن رهبری انقلاب اسلامی، دیگر قادر به مهار و کنترل این نهضت نیست. بنابراین با توجه به فرار شاه، از ورود رهبر انقلاب به کشور می توان با آیه 206 سوره اسراء که می فرماید «حق آمد و باطل نابود شد»، یاد کرد زیرا این مهم زمینه ساز سقوط حکومت پهلوی شد و تاثیر روحی- روانی بسیار

زیادی بر مردم گذاشت که بر پایه آن توانستند در مدت 10 روز پس از آن، سبب سرنگونی رژیم پهلوی شوند.

اشرف بروجردی عضو شورای سیاست گذاری و راهبردی همایش ملی اعتدال، امام خمینی(ره) را منجی و هدایتگر مردم در زمان انقلاب عنوان کرد و بیان داشت: هر موضوعی را بایستی بر پایه برهه زمانی آن مساله سنجید. امام(ره) تنها هدایتگری در آن روزگار به شمار می رفت که مردم باور داشتند، ایشان می توانند نقش منجی و نجات دهنده را برای آنان ایفا کند. بنابراین هدایتگری معمار بزرگ انقلاب پس از ورود به کشور باعث یکپارچگی، یک صدایی و انسجام جامعه شد و تمامی قشرهای مردم، توجه خود را به این مهم معطوف کردند که در نتیجه این همگرایی و اتحاد، پیروزی انقلاب اسلامی را به دنبال داشت.

سید محمدعلی پورموسوی قائم مقام معاون آموزشی و پژوهشی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، ورود بنیانگذار جمهوری اسلامی به کشور را موتور محرکه تقویت جریان های مردمی و انقلابی دانست و تصریح کرد: در مباحث اجتماعی 2 یا سه مرحله جدی وجود دارد که این روند در جریان پیروزی انقلاب نیز مشاهده می شود. این مرحله ها به یکدیگر مرتبط هستند به گونه ای که اگر یکی از آنها تحقق نمی یافت در جریان طبیعی انقلاب با وقفه روبرو می شد و در پیروزی نهایی آن تأثیری جدی می گذاشت. مرحله نخست ضرورت حضور امام(ره) در صحنه داخلی بود و دیگر اینکه در جریان انقلاب اسلامی ایران نیز همچون دیگر انقلاب های بزرگ جهان، باید موتور محرکه و جریان اصیل انقلاب قدرتمند تر می شد و در این مرحله نیز حضور امام خمینی(ره) تأثیر داشت زیرا با توجه به این امر انرژی گسترده مردم به نقطه اوج رسید. نکته آخر اینکه مردم ایران از مدت ها پیش منتظر بودند که امام راحل با ورود خویش در متن جریان انقلاب قرار بگیرند. رژیم شاهنشاهی در دوره ای 15 ساله از 1342 تا 1357 خورشیدی امام خمینی(ره) را از متن جریان انقلاب خارج کرده بود که این موضوع روند انقلاب را برای مدتی با وقفه روبرو ساخت. بنابراین باید این وقفه در زمانی کوتاه جبران می شد. از این رو با توجه به ورود امام(ره) در 12 بهمن 1357 خورشیدی و پیروزی انقلاب اسلامی در 22 بهمن همان سال این مهم جبران شد.

پیش از حضور امام(ره)، عوامل حکومت که مخالف انقلاب اسلامی بودند با تمامی امکانات و ابزارهایی که در دست داشتند، تلاش می کردند، مانع حضور معمار بزرگ انقلاب در میان مردم شوند و تدابیری چون بستن فرودگاه و ... را به کار گرفتند. حضور امام خمینی(ره) باعث شد، روند مبارزه های مردم سرعت چشمگیری پیدا کند و از آن پس سیر حوادث آن برهه سریع و پر شتاب شد. پیروزی انقلاب اسلامی تنها پس از گذشت 10 روز از ورود امام(ره) نشانگر این است که با قرارگیری ایشان در نوک پیکان حرکت های انقلابی، تمامی ابزارها و امکانات ضروری برای پیروزی تکمیل شد. بنابراین حضور ایشان در ایران مهمترین عامل پیروزی انقلاب اسلامی به شمار می رود.

مجتبی رحماندوست نماینده دوره نهم مجلس شورای اسلامی و استاد دانشگاه تهران با بیان اینکه مهم ترین تأثیر ورود امام خمینی(ره) به ایران، عینی شدن مبارزه های مردم بود، یادآور شد: تا پیش از ورود امام(ره) به کشور، همگان به امید پیروزی به راهپیمایی و مبارزه می پرداختند اما پس از ورود ایشان مبارزه ها واقعی شد زیرا زمانی که پیر جماران در کشور مستقر شدند، مبارزه ها از مرحله تئوری و شفاهی به عملی و عینی تبدیل شد و این اتفاقی بود که با ورود امام خمینی(ره) به ایران در 12 بهمن 1395 خورشیدی رخ داد و پیروزی انقلاب اسلامی را به ارمغان آورد.

مهدی مطهرنیا کارشناس مسایل سیاسی و استاد دانشگاه با بیان اینکه امام خمینی(ره) کنشگر مهم انقلابی بودند که نقش بسزایی در افزایش امیدواری در انقلابیان و مبارزان داشتند، گفت: بنیانگذار جمهوری اسلامی به عنوان رهبر تحرک انقلاب ایران نزد ملت از جایگاه ویژه ای برخوردار بودند زیرا علاوه بر اینکه رهبر این حرکت انقلابی به شمار می رفتند، مرجع تقلید برجسته کشوری بودند که پایه و ستون فقرات آن را اصول و ارزش های برخاسته از آیین اسلام با مرکزیت تفصیلی و تاویلی امام(ره) تشکیل می داد. ایشان یک کنشگر مهم و بازیگر پرنقش در تمامی عرصه هایی بودند که جامعه نیاز داشت. در میان رهبران بزرگ انقلابی جهان، افرادی وجود دارند که از منشور سه وجهی رهبری انقلاب، تنها از یک یا دو وجه آن برخوردارند و کمتر رهبری را می توان یافت که هر سه وجه آن را دارا باشد. این سه وجه شامل ایدئولوگ سازی(نظریه پردازی)، توانایی در بسیج توده ها و مدیریت تشکیلاتی انقلاب است. امام خمینی(ره) اگرچه نیروهای توانمندی همچون شهید بهشتی، شهید مطهری و آیت الله هاشمی رفسنجانی را برای اداره هر یک از این مقوله ها در کنار خود داشتند اما امام(ره) به تنهایی ایدئولوگ ساز، تشکیلاتی و سیاسی بودند. از طرفی دور بودن ایشان از محیط مرکزی انقلاب یعنی جغرافیای ایران تا میزان زیادی به معنای دوربودن ایشان از ملت ایران نبود و پاسخ «هیچ» ایشان در پاسخ به خبرنگار درباره احساس بازگشت آن بزرگوار به ایران ناشی از همین موضوع است زیرا امام خمینی(ره) با مردم احساس نزدیکی می کردند و عامل جغرافیا را برای دوری از ملت مبارز بی تأثیر می دانستند. ورود بنیانگذار جمهوری اسلامی به کشور باعث شد که مردم بتوانند حس نزدیک بودن را با رهبر خویش تجربه کنند. بنابراین ورود ایشان در 12 بهمن 1357 خورشیدی می توانست تأثیرهای قابل توجهی در امیدواری به دستیابی به موفقیت و پیروزی داشته باشد، همانگونه که شاهد شد، در فاصله اندک 10 روزه پس از بازگشت امام راحل، مبارزه های مردم به نتیجه رسید و نهضت آنان به ثمر نشست.

انقلاب ها در حقیقت وضعیتی سه وجهی را نشان می دهند. از طرفی نارضایتی مردم و رسیدن به این نتیجه که تنها با یک حرکت انقلابی وضع موجود قابل اصلاح است. دوم، امیدواری به پیروزی و در نهایت پیروزی بر عناصر سرکوبگر رژیم حاکم سه بخش انواع انقلاب را بازگو می کند. بنابراین هنگامی که امام خمینی(ره) وارد تهران شدند، امیدواری به موفقیت افزایش یافت و این امر توانست در بخش سوم یعنی غلبه بر عناصر حافظ وضع موجود و اعمال کننده خشونت در مدت تنها 10 روز تاثیر بگذارد و انقلاب به پیروزی برسد.

زهره کوهساری دبیر اتاق فکر بانوان جمعیت دانشجویی حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران، نقش بنیانگذار جمهوری اسلامی را در عملی ساختن تئوری های انقلاب مهم دانست و تصریح کرد: برای پیروزی و به نتیجه رسیدن هر تغییر و تحولی به مجموعه ای از تئوری ها(نظریه ها) و در کنار آن به حضور افرادی که تئوری ها را به مرحله عمل و ظهور می رساند، نیاز است. امام خمینی(ره) در برهه ای از زمان رهبری و هدایت مردم و انقلابیان را بدون حضور در کشور به عهده داشتند و مردم تنها به دلیل وجود نوستالژیک ایشان و برپایه خواسته های قلبی و عاطفی رهنمودهای آن بزرگوار را به گوش دل سپردند و اجرا می کردند اما آن چیزی که باعث پیروزی انقلاب شد، حضور وجود نوستالژیکی بود که مردم سال ها تنها با تئوری هایی که از فرسنگ ها دورتر از طرف ایشان ارایه می شد، به مبارزه می پرداختند. بنابراین حضور امام راحل که به عنوان پیشوا و رهبر مردم بودند، سبب ایجاد دلگرمی شد و اینگونه در فاصله کمتر از 10 روز شرایط لازم برای پیروزی انقلاب مردمی ایران شکل گرفت.